

SASKER: "Ik heb de job die ik altijd wilde hebben"

Echt werk? Er zijn situaties waar het best lukt voor personen met een handicap om te gaan werken. Lees hier het verhaal van Saker.

Hij werkt sinds een jaar op de redactie van het VTM-programma 'Echte verhalen: De Buurtpolitie'. Saker Van de Ven ziet een kinderroom in vervulling gaan: "Al vanaf mijn 9 jaar hoopte ik om ooit in de filmwereld te kunnen beginnen. Dit is een job die bij me past en ze geeft me de kans om deel uit te maken van de normale maatschappij." Bij productiehuis Zodiak Belgium keken ze alvast niet op zijn rolstoel.

Saker prijst zich gelukkig. Hij behaalde een bachelor communicatiemanagement en een bachelor-na-bachelor audiovisuele communicatie en kwam als stagiair bij Zodiac terecht, hij werkt er nu sinds een jaar vast in een 2/5de tewerkstelling. "Ik zou graag meer werken, maar daar is op dit moment geen budget voor."

Saker heeft spastische quadriplegie, wat onder meer betekent dat hij geen rompstabiliteit heeft en dus een rolstoel of een looprek nodig heeft. Zijn armen en handen zijn ook wat minder mobiel. Hij kan probleemloos typen bijvoorbeeld, maar dat gaat wat trager.

Redelijke aanpassingen en PAB-assistentie

Dat het parcours van Saker tot nu toe vlot is verlopen, is zijn eigen verdienste, maar was tegelijk ook enkel mogelijk dankzij de aangepaste ondersteuning die hij al tijdens zijn studies genoot. "Ik kreeg meer tijd bij de examens en mocht ze op computer afleggen, in plaats van geschreven. Ook kreeg ik altijd de kans om mijn examen mondeling toe te lichten. Tijdens de les was het mijn PAB-assistent die notities nam en me begeleidde naar de verschillende lokalen en naar het toilet", legt Saker uit.

Op het werk zelf kan Saker ook op de nodige ondersteuning rekenen. Zo krijgt hij binnenkort een nieuwe elektrische rolstoel en daarom zal de hoogte van zijn bureau worden aangepast. Er komt ook een aangepast, breder toilet, met beugels. En heel belangrijk blijft de PAB-assistentie.

Echt werk

Het internet afschuimen naar waargebeurde politieverhalen die ter inspiratie kunnen dienen voor de fictiereeks 'Echte verhalen: De Buurtpolitie'. Er zijn slechtere jobs. Saker werkt met overgave. Hij schrijft ook persteksten, dit zijn korte inhouden van nieuwe afleveringen, en af en toe eens een synopsis – dat is een beschrijvingen van een scenario, maar dan zonder dialogen. "Mijn executive producer zei me eens: 'Jij schrijft de beste teksten die ik ooit van een stagiair heb gezien'", durft Saker toe te geven. Al moeten we wel even aandringen als we vragen wat zijn talenten zijn. "Da's toch moeilijk om van jezelf te zeggen."

Deze baan betekent heel veel voor de jonge Saker. "Al van mijn 9 jaar wilde ik in de filmwereld werken. Ik heb er altijd voor gekozen en het is wat ik nu doe. Dit maakt mee mijn persoonlijkheid uit, dit past bij mij, dit is wie ik ben. Ik heb ook het nodige sociaal contact en maak deel uit van de maatschappij. Dat zijn belangrijke dingen om je goed te voelen als je door je beperking al van een aantal dingen wordt afgesloten."

Open kaart

Naast de job bij Zodiak Belgium zoekt deze twintiger aanvullend werk. Dat is voorlopig nog niet gelukt. "Ik weet niet of dat aan mijn handicap is gelegen, dat kan ik niet zeggen." In elk geval speelt Saker open kaart. Bij elke sollicitatiemail die hij verstuurt, vermeldt hij onderaan dat hij gebruik maakt van een rolstoel. Dat is strikt genomen zeker niet nodig. "Ik doe dat toch liever wel. Als ik aan de andere kant zou zitten, zou ik als werkgever mogelijk toch schrikken als een kandidaat-werknemer plots in een rolstoel verschijnt. Ik zou me daar op voorbereid willen hebben. Stel maar eens dat het kantoor in kwestie geenlift heeft."

Voor die openheid heeft Saker nog een andere motivatie: "Als ik meteen duidelijk ben, dan zullen enkel de werkgevers reageren die naar mijn talenten en diploma's of ervaring kijken en niet naar mijn handicap. Ik werk toch het liefst voor zo'n bedrijf." Bij Zodiak Belgium zit hij wat dat betreft alvast gebeiteld.